

LBRIS

We know
books

Arcane survolează și cartograflază foarte multe teritorii poetice. Uneori, *Arcane* e magie pură și se construiește strunind pocaluri, artefacte și ambrozie. Alteori, *Arcane* e acel sens abscons la care ajungem după foarte multe relecturi. Există și momente în care *Arcane* aduce poezia în tărâmul *geek*, unde imaginația guvernează peste faptul cotidian. Când intră în sfera tarotului, arcanele baleiază între călătoria spirituală și autoreferențialitatea care poate da naștere celor mai de impact versuri. *Arcane* încapsulează poezia sub formele sale variate: antologii tematice, debuturi surprinzătoare, reeditări îndelung așteptate și experimente care potențează epifanii literare.

Andrei Zbirnea

Ovidiu Baron

și amintirea , apă va fi

EDITURA PENTRU ARTĂ ȘI LITERATURĂ
București, 2026

răscolea frunzele și vapoarele de plăcere
ticsite cu turiști care făceau obsesiv cu mâna spre mal
de unde nu le răspundea nimeni
rafale de vânt insomnie

furtuna Benjamin lovise brutal
maluri de mare
perturbase trenuri interziseșe plecări de acasă
și copilul a întrebat ce e o amintire

pe zidul de lângă podul Alexandre III
se cățarau totuși alți copii care sfidau vântul
ba chiar unii părinți urcaseră pe pod și le strigau
să zâmbească la poză

așa se cățăraseră și el cam la vârsta lor
neștiind că și copilăria are mai multe vieți adunate

tremurau toate

ca de fiecare dată orașul
era o infinită răscruce de rătăcirii

nu-mi explica mi-a zis el
desprinzându-și ochii de zid
pentru că nu pe tine te-am întrebat

și amintirea apă va fi

1 – amanta nopților căzute din lună	9
2 – în sufletul ei de nămol colcăie șerpilor de gheață	10
3 – în apele Seinei mi-am săpat fântână	11
4 – Seine	12
18 – pe sub podul Mirabeau curge Seine	13
20 – aplecată peste balustrada podului	14
29 – chipul unei fete strălucește în noapte	15
30 – îmi amintesc uneori de copilărie	16
45 – am vrut cândva să facem preșuri pestrițe	17
52 – aici e interzis să îți aduci aminte	18
53 – am alergat toată noaptea după șobolani beți	19
55 – sunt omul fără domiciliu fix fără identitate	20
56 – bătuse miezul unei alte nopți	21
67 – și totuși	22
68 – uneori clipocitul discret al apei ne amintea	23
69 – doar când trecea vreun bateau-mouche	24
77 – în Tuileries traficantii de suveniruri întind marfa pe pături ..	25
111 – mereu am fost fascinată de cerul parizian	26

I. ființe aluvionare

8 – consumul cultural e mereu la cote alarmante	29
9 – despre furtuna Ciaran am aflat abia azi	30
10 – Parisul are câteva milioane de locuitori	31
11 – autobuzele și trenurile de suprafață sunt perturbate	32
21 – unde mai mergem unde mai stăm	33
31 – în Sacré-Coeur lumânările ard mai fidel decât sufletele	34
33 – inima ta e o placă de patefon zgâriată	35
40 – uneori mă întreb dacă mă vezi	36
79 – în Piața Benjamin Fondane îmi aduc aminte de alte priveliști ..	37

59 – timpul se condensează aici	38
62 – plouă în inimă	39
70 – din spinarea Seinei nu iese sânge	40
72 – pe spinarea ei ca o luntre de carne	41
80 – toți anii adunați într-o singură lună	42
89 – sunt o limbă de clopot	43
93 – încă ne urmărește misterul necunoscutei sinucigașe	44
94 – rezemată de balustradă privea spre apă	45
104 – nopțile sunt perturbate la Paris	46
116 – nici măcar furtuna Benjamin nu poate răsturna amintirile ..	47

II. o fortificație din care nu pleci

6 – la Paris e invazie de ploșnițe	51
17 – la Paris o nouă furtună de amintiri	52
23 – sunt acum în camera de hotel	53
24 – în Montmartre eternitatea e tristă	54
26 – ți se pare că auzi oameni vorbind	55
47 – am visat că Turnul Eiffel era o imensă țepușă	56
50 – ne-am trezit vorbind în limbile altor neamuri	57
54 – nu am fost niciodată turist aici	58
57 – toamna mea pariziană păstrează	59
58 – era să mor aici în timpul pandemiei de Covid	60
71 – survolau porumbeii și pescărușii	62
81 – cuvintele pluteau calm pe apa Seinei niște rățuște cuminiți ..	63
84 – aceleași voci de dincolo de zid	64
86 – în Jardin des Plantes năvăliseră	65
87 – m-am visat pe o plută de sticlă pe apa Seinei	66
88 – am bătut iar cu pumnul în zid	67
106 – eram singur în catedrala pe care o făurisem	68
108 – bătea în ușa închisă	69
118 – din metroul 7 m-am grăbit spre metroul 1	71

III. spitalele își așteaptă sentimentalii

7 – la Paris se zice că sunt teroriști de toate neamurile	75
13 – timpul nu lasă urme	76

14 – la Paris au rămas jucăriile de pluș	77
15 – trecem prin curtea spitalului	78
16 – curtea spitalului o fortificație din care nu pleci	79
19 – ai spus că e orașul iubirii	80
25 – e noapte și câinii Parisului urlă sălbatic pe dealuri	81
28 – am văzut o expoziție cu corpuri umflate	82
32 – râdea de mine	83
34 – într-o zi am umblat la braț cu o femeie necunoscută	84
38 – am alergat noaptea pe străduțe înguste	85
41 – doi lăutari români cântă în metrou muzici amestecate	86
43 – nu e nevoie de măști suplimentare	87
44 – răniți căutam planta magică	88
64 – mi-am pus gândurile într-un balon cu aer cald	89
65 – am numărat cablurile dintre nacelă și balon	90
66 – am închis ochii strâns și am numărat zece	91
83 – treceau pe lângă mine fără să-și amintească	92

IV. o explozie de liniște și splendoare

5 – stăm pe bancă în grădina lumii	95
12 – femeia ne conduce printre rafturi înguste	96
22 – pe o bancă în Tuileries facem baie de soare	97
35 – de pe banca din mijloc se vede mai bine	98
36 – și în grădina muzeului Rodin e toamnă	99
46 – bun venit în Orașul Luminilor	100
48 – îți amintești când ne rugam în catedrala Notre Dame	101
51 – în Sainte-Chapelle mă trezesc într-o mare de oameni	102
60 – o fată privește cerul de pe marginea unei ape	103
61 – am coborât spirala timpului	104
63 – am auzit avionul de dimineață decolând	106
75 – i se părea că nu călătorise aproape deloc	107
76 – azi am putea să mergem de-a lungul Seinei	108
78 – întinde mâna și înnoiește jurămintele	109
107 – bărbatul a mers singur de-a lungul zilei fără apus	110
109 – Parisul e izvorul cu apă vie	111
112 – din vârful Turnului Eiffel lumea e cât o floare de mac	112

V. o apă care curge amăgitor

95 – <i>ca într-un dans liniștea</i>	115
96 Bis – <i>nu poți abandona cuvintele</i>	116
97 – <i>vocile din familie îmi revin altfel</i>	117
98 – <i>prietenei noastre nu îi plăceau maimuțele</i>	118
100 – <i>în apartamentul îngust facem evidența titlurilor din bibliotecă</i>	119
101 – <i>gânduri se întâlnesc la răscruce</i>	120
102 – <i>livezile erau mereu roditoare</i>	121
103 – <i>a zis că e așa greu când îți pierzi o mamă</i>	122
96 – <i>je me souviens des promesses</i>	123

VI. rinocerul cu piele de catifea

39 – <i>Parisul ne-a oglindit mereu cu generozitate</i>	127
56 Bis – <i>nimic nu îți confirmă mai bine ancorarea în lume</i>	128
73 – <i>copilul aleargă cu brațele deschise larg spre lumină</i>	129
82 – <i>ca în copilărie</i>	130
91 – <i>boulangeriile sunt un veritabil pericol pe aici</i>	131
105 – <i>copilul orb vizita atelierul sculptorului să pipăie</i>	132
110 – <i>am revizitat îndepărtatul oraș al iubirii</i>	133
113 – <i>am regăsit la Centre Pompidou magazinul lui Ben</i>	134
115 – <i>copilul îmi spune că a zburat pe un rinocer</i>	135
117 – <i>uneori sunt singur la Paris</i>	136
119 – <i>am visat că eram în visul tău de tătic</i>	137
120 – <i>răscolea frunzele și vapoarele de plăcere</i>	138

1

amanta nopților căzute din lună
cu picioare de carne rănită și ochii de gheață
mă vei aștepta în lacrimi sub podul Mirabeau
și eu împlânzitorul de cuvinte și flăcări
cu vocea aburindă
mă voi arunca

elegia se va scrie în cheia unui alt anotimp
cel în care se naște sămânța în pieptul tânăr
învăluit în manta Seinei iluminate

să nu fii tristă iubita mea
tandrețea ta mă va copleși
cu fiecare zbor încercuit de nevroze
mă voi scălda în visul tău
ca într-o baltă de soare

lasă-mi amintirea să curgă amantă matură
în zorii unei sugrumate așteptări
minte-mă că nu am fost singur
nicio toamnă nu va fi lăsat să cadă
fructul zemos al copacului-carte
prunci legănați în poala ta de mamă promisă
sătulă de crime
sub cerul care încă refuză să depună mărturie
sub cântecul lăutarilor clandestini
așteptând să le arunc moneda din urmă

2

în sufletul ei de nămol colcăie șerpilor de gheață
părul ei curge cu apa râului și abia-l încap
albia veche
neliniștită e Seine azi furtuna geme de jos și de sus
ca o amantă cutremurată de nebănuite plăceri

în Notre-Dame s-au ascuns făpturile lumii
o arcă e catedrala arsă de focul credinței
limbi de apă îi sapă sub temelie

și dacă vreun rătăcit nu și-a adus sufletul încă
bilă de foc se va face
un vulcan de vise și stricăciune

ferește-te de ziua în care nu te vei mira de nimic
un acordeon va cânta sub cerul Parisului

atunci vei revedea lumina nopților tinerești
pe care o băuseși cu ochii
și amintirea apă va fi

3

în apele Seinei mi-am săpat fântână
acolo am înecat amintirile iar și iar
noapțile copilăriei

viermii luminescenți mi se plimbă prin vene
te închipui aproape iubită necunoscută
din buzele tale mă îndop cu sânge și cu uitare

4

Seine
cuvintele ei uneori înghețate alteori amare
nu o aud curgând dar adesea alerg pe maluri
de îndată ce simt că vreo ploaie se pregătește
rămân pe unul dintre podurile ei cu ochii închiși
și îmi las trupul să se topească

aud ploaia în continuare
Seine care se revoltă
coline munți turnuri Eiffel de apă
care mă conțin și-mi împrăștie trupul în toate cartierele
în toate clădirile
peste tot ce rezistă

și picturile celebre
legate de nebunia lunară
de cerurile goale de sfinți
de îngerii tăcuți ai melancoliei

și bucățile de real surprinse la ferestre
sau în ochii injectați

și picăturile mele de sânge și amintirile
carnea mea acvatică
și Seine care va reveni în trupul ei de împărăteasă vrăjitoare

18

pe sub podul Mirabeau curge Seine
o copilă se cocoată pe zid
mami de ce e Seine prizonieră
de ce au vrut neapărat să o țină aici
apa curge vapoarele curg timpul curge
jocul copilei vrea să lase apa să zboare
copilul nu minte fermecătorul oraș nu ne lasă
ne vorbește cu glasul lui mândru
cu surâsul lui de muribund care se întoarce
din bătrânețe

20

aplecăță peste balustrada podului
picior arcuit fundul împins ușor înapoi
capul rezemat pe o mână parcă să nu lase
gândurile să cadă
nu toate astea vor deveni
amintiri
îmi spune glasul din palmă

29

chipul unei fete strălucește în noapte
s-a oprit pe malul lacului să o privesc
din profil îmi amintește de o dragoste veche
al cărei nume nu îl mai știu
pentru o vreme a fost cea mai mare iubire
din viața mea
într-o grădină sălbătică ori în vreo casă abandonată
doamne ce mai urlam de plăcere
de frică de melancolie și debusolare